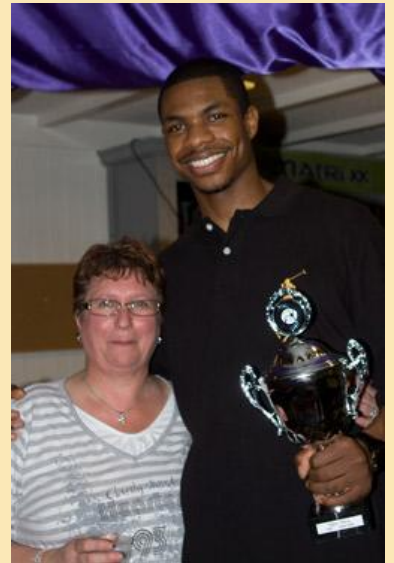

“INSIDE - 2”

ASTRID.

Het was al een vreemde dag. Ik was een hele tijd bezig met het schrijven van een artikel voor de plaatselijke krant, over het plotselinge overlijden van een lid van de gemeenteraad. Enkele weken geleden had ik nog een interview gehad met het bestuur van een succesvolle vereniging, waarvan hij penningmeester was. Een heel aimabel mens. Vol humor en met, na een ziekte, weer veel plannen voor de toekomst. Ik mocht hem meteen. Het viel me zwaar een artikel over hem te schrijven. Plotseling hoorde ik mijn vrouw van beneden roepen: “Freddy!!! Kom gauw!!!” Na 43 jaar ken ik alle nuances van haar stem, en dit was een noodroep. “Ojee”, dacht ik, “ergens een vreselijke ramp gebeurd”. Ik spoedde me naar beneden en keek meteen naar de tv. Ik verwachtte de meest verschrikkelijke beelden te zien. Mijn vrouw zei, en nu heel wat zachter: “Kijk eens hier. En schrik niet, hè?” Ze maakte plaats aan tafel, zodat ik achter de laptop kon gaan zitten. Het volgende moment trok het bloed uit mijn gezicht. “Dat kan niet”, zei ik, tegen beter weten in. Ik las dat Astrid plotseling was overleden. Koud kreeg ik het. Vreselijk koud.

Ik msm'de Lily, mijn dochter. “Ik schrik me kapot!” schreef ze terug. “Hey pap, dat kan toch niet!” Kleindochter Lisa was de volgende: “Opa, wat erg hè? Ik heb Astrid zaterdag nog gezien!”

Op de DoubleXX-site bleek wat een club-icoon Astrid is geweest. En ook hoeveel mensen haar zaterdagavond nog hadden gesproken. Ik was één van hen. Ze feliciteerde me met de MVS-trofee die ik samen met Lily en Lisa had gekregen. Ik nodigde haar uit voor een interview voor “Inside”. “Oh, dat vind ik hartstikke leuk”, reageerde ze enthousiast. Ik babbelde nog even verder met haar, en de klik was er! Een heerlijk mens met een lime-groen hart met brede gouden randen.

Vanavond moest ik naar de jaarlijkse Dodenherdenking in ons stadje, om voor de krant een stukje te schrijven. Tijdens de twee minuten stilte heb ik, wellicht niet zoals het hoort, maar hopelijk wel begrijpelijk, alleen aan Astrid gedacht. En aan haar man en kinderen die haar nu moeten missen.

De eerstvolgende thuiswedstrijd van de Magixx zal het vreemd zijn. Als je de zaal binnenkomt en het wedstrijdblad oppakt, zal het leeg zijn. Net zo leeg als ik me nu voel.

Freddy Klooté

